

Kázeň z ev. služieb Božích v Bratislave (Lamač s VP/NK), 21. 12. 2025, 10.00/18.00, **4. adventná nedeľa**; ES 16, 25, 28, Ž 24, A 2; téma kázne: **Tri zo znakov viery**

Lukáš 1, 26 - 55: „²⁶ Potom v šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta Nazareta ²⁷ k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa volal Jozef a bol z domu Dávidovho; panna sa volala Mária. ²⁸ Keď anjel vošiel k nej, povedal: Bud' pozdravená, milosťou obdarená, Pán s tebou! Blahoslavená medzi ženami! ²⁹ Ona, zarazená jeho rečou, premýšľala, aký to pozdrav. ³⁰ Ale anjel jej povedal: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. ³¹ Ajhľa, počneš, porodíš syna a dáš Mu meno Ježiš. ³² Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida. ³³ Bude kralovať nad domom Jákobovým naveky a Jeho kráľovstvu nebude konca. ³⁴ A Mária povedala anjelovi: Ako sa to stane? Ved' ja nepoznám muža! ³⁵ Odpovedal jej anjel: Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni; preto aj to, čo sväté narodí sa z teba, bude sa volať Syn Boží. ³⁶ Hľa, Alžbeta, tvoja príbuzná, ktorú nazývali neplodnou, tiež počala v starobe a je už v šiestom mesiaci. ³⁷ Lebo Bohu nič nebude nemožné. ³⁸ Vtedy povedala Mária: Som služobnica Pánova, staň sa mi podľa tvojho slova! A anjel odišiel od nej.

³⁹ V tie dni vstala Mária a rýchlo sa vydala na cestu do hornatého kraja, do mesta Júdovho. ⁴⁰ I vošla do domu Zachariášovho a pozdravila Alžbetu. ⁴¹ Keď Alžbeta počula pozdrav Máriin, nemluvniatko sa pohlo v jej živote a Duch Svätý naplnil Alžbetu. ⁴² I zvolala silným hlasom a povedala: Požehnaná medzi ženami a požehnaný plod tvojho života! ⁴³ Ale ako to, že matka môjho Pána prišla ku mne? ⁴⁴ Lebo, ajhľa, len čo mi zaznel v ušiach hlas tvojho pozdravu, radostne pohlo sa mi v živote nemluvniatko. ⁴⁵ A blahoslavená, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.

⁴⁶ Vtedy povedala Mária: Velebí moja duša Pána ⁴⁷ a môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi, ⁴⁸ že zhlíadol na poníženie svojej služobnice, ved', ajhľa, blahoslaviť ma budú odteraz všetky pokolenia, ⁴⁹ pretože Mocný učinil so mnou veľké veci, a sväté je Jeho meno ⁵⁰ a Jeho milosrdenstvo s tými, čo sa Ho boja, z pokolení na pokolenia. ⁵¹ Dokázal moc svojím ramenom, rozprášil tých, čo sa povyšovali zmýšľaním srdca; ⁵² mocných zhodil z trónov a povýšil ponížených, ⁵³ lačných nasýtil dobrými vecami a bohatých prepustil naprázdno; ⁵⁴ ujal sa Izraela, svojho služobníka, pamätlivý milosrdenstva, ⁵⁵ ako povedal našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“ _

Milí bratia a milé sestry!

Panna bežne nemôže otehotnieť. Boh sa bežne nestane človekom. Tesár z Nazareta bežne nie je vládcom vesmíru. Človek bežne nemôže chodiť po vode. Kto má Božiu podstatu a moc sa bežne nenechá pribiť na kríž. Ten, kto bol umučený, bežne nevstane z mŕtvych. Toto všetko nám je jasné.

Rovnako jasné to bolo aj pre Máriu a Jozefa. Obaja boli realistickými ľuďmi. Stojacimi oboma nohami pevne na zemi. Badať to aj z toho, že keď anjel Márii povedal, že ona počne a porodí syna, okamžite sa ho spýtala: *Ako sa to stane? Veď nie som vydatá, nežijem s mužom!* (por. L 1, 34)

Anjel jej odpovedal: *„Duch Svätý zostúpi na teba ... čo sväté narodí sa z teba, bude sa volať Syn Boží ... Lebo Bohu nič nebude nemožné.“* (L 1, 35.37)

Vtedy povedala Mária: *„Som služobnica Pánova staň sa mi podľa tvojho slova!“* (L 1, 38) Toto Máriino ÁNO bolo súhlasom jej lásky, súhlasom srdca, ktoré verí Bohu a dúfa v Neho, bez toho, aby rozumelo všetkým podrobnostiam.

Teológ Anselm z Canterbury (okolo r. 1100) formuloval túto srdečnú dôveru vo veľkého Boha takto: **„Nesnažím sa porozumieť, aby som uveril, ale verím, aby som porozumel.“**

Kresťanská viera je vierou, akou verila Mária. Všimnime si **tri znaky tejto viery.**

(1) Prvým je: **Radosť navzdory okolnostiam.** Nedlho po stretnutí s anjelom Mária navštívila svoju staršiu príbuznú Alžbetu, ktorá tiež čakala bábätko - budúceho Jána Krstiteľa. Stretnutie Alžbety a Máriou bolo plné radosti. Pre Máriu sa stalo podnetom k mohutnému chválospevu. Mária spieva o Bohu, ktorý pohliadol na jej poníženie, učinil s ňou veľké veci, mocných zhodil z trónov a povýšil ponížených (L 1, 46nn). Všetko to sa spravidla začína nenápadne, ale má silnú a pretrvávajúcu zachraňujúcu - spasiteľnú moc.

Radosť navzdory okolnostiam je znakom kresťanskej viery. V zápase s chorobou, tvárou v tvár smrti, neprávosti, klamstvám a katastrofám vo svete by sme si mohli zúfať. No ako veriaci vieme: Pán Boh je tu. On koná svoje dielo, aj keď nevidíme cestu vpred. Navzdory nepriaznivým okolnostiam, smieme mať vieru plnú radosti.

(2) Tým druhým znakom je **bolesť kresťanskej viery.** Veriť je niekedy veľmi ťažké. Aj Mária to zažila. Akože len vysvetlí svojmu snúbencovi Jozefovi, že náhla otehotnela? Veď snúbenci vtedy nezdieľali

spoločnú domácnosť, nežili intímne. Nečudo, že Jozef bol na pochybách. Mal Máriu rád, nechcelo sa mu veriť, že by ho podviedla, no faktom bolo, čakala dieťa, ktoré nie je Jozefovo. Chcel ju teda bez rozruchu potajme prepustiť, aby ju ochránil. Márii totiž hrozila nielen verejná hanba, ale až smrť za cudzoložstvo. Jozefovi sa vo sne zjavil Boží anjel a povzbudil ho, aby sa nebál oženiť s tehotnou Máriu a jej synovi dal meno Ježiš (Mt 1, 20n).

Nuž ani viera Márie a Jozefa nebola ušetrená bolesti. A keď Márii nadišiel čas pôrodu, v Betleheme sa jej nezjavil anjel. Zostala jej len temná maštaľ. Až keď do nej zavítali pastieri a porozprávali jej o predivnom poslanstve, ktoré zvestovali anjeli, bola Máriina viera zbavená bolesti. Nie však navždy.

Obnovila sa, keď o 12 rokov zažila šok. Pri návrate zo slávností v Jeruzaleme zostal Ježiš v chráme, bez toho, aby o tom Márii vopred povedal. Keď Ho našla, vraví Mu: „*Tvoj otec (mienila Jozefa) a ja sme Ťa s úzkosťou (niektoré preklady „s bolesťou“) hľadali*“ (L 2, 48).

Približne o ďalších 20 rokov stála Mária pod krížom, na ktorom bol jej syn Ježiš pribitý a potupne popravený ako najhorší kriminálnik.

Biblia nezatajuje, že život kresťana nie je vždy len pekný a radostný.

Prichádzajú aj skúšky, pukušenia, pochybnosti, obavy a bolesť. Niekedy to je veľmi ťažké. Keby sme to mali vyjadriť symbolom, povieme, že niet ruže bez trnia.

Kresťania sa napriek bolesti viery držia Božieho zaslúbenia obsiahnutého už Ježišovom mene Emanuel – Boh s nami (Mt 1, 23). Pán Boh mocne koná svoje dielo aj uprostred našich skúšok a bolestí. Aj v nich je prítomný. **Nielen modlitba a prijímanie zvesti Biblie – Písma svätého patria k viere kresťana. Patria k nej aj skúšky, bolesť viery.**

(3) Popri radosti napriek okolnostiam a popri bolesti, je tretím znakom kresťanskej viery **široký horizont**. O Márii opakovane čítame (L 2, 19 a 51), že „*zachovala si toto všetko a premýšľala o tom v srdci*“ (čo pastieri v Betleheme vyrozprávali o dieťatku Ježišovi) ..., že „*zachovávala si v srdci*“ Ježišove slová, že On musí byť vo veciach svojho (nebeského) Otca. Mária všeličomu hneď neporozumela. To, čo zažila a slová, ktoré počula, si však uchovala v srdci. Až po Ježišovom vzkriesení a zoslaní Svätého Ducha ich mohla pochopiť.

Jedna legenda hovorí, že keď sa tehotná Mária vybrala na cestu za svojou príbuznou Alžbetou, musela ísť lesom, ktorý bol plný ostrého trnia. Keď ním Mária prechádzala

s malým Ježišom pod svojím srdcom, náhle trnie rozkvitlo a prinieslo ruže. Iste, je to legenda, ale obsahuje dôležitú a hlbokú pravdu: **Keď nosíme Ježiša vo svojom srdci, aj problémy a bolesť na našej životnej ceste sa napokon stanú požehnaním.** Trnie prinesie ruže. Nakoniec sa potvrdí, že „*milujúcim Boha ... všetky veci slúžia na dobro*“ (R 8, 28).

Vo 4. adventnú nedeľu si pripomíname prvú dámu kresťanského sveta: Ježišovu matku Máriu. Poslednú priamu biblickú zmienku o nej máme v Skutkoch apoštolov 1, 14. Píše sa tam, že Ježišovi učeníci „*jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami a Máriou, matkou Ježišovou.*“ Očakávali splnenie Ježišovho sľubu o zoslaní Svätého Ducha. Krátko na to, na prvé Letnice, k zoslaniu Ducha Svätého aj došlo. **Skrze Ducha Svätého Ježiš**, ktorý sa pred viac ako 30 rokmi narodil Márii a stal sa človekom, **prebýva v ľudských srdciach. Ježiš prebývajúci v srdci - to je tajomstvo a výsada kresťana, jeho viery.** Kresťanskej viery, ktorej znakmi sú aj:

Radosť z Boha, ktorý nás miluje napriek okolnostiam a ktorému nie je nič nemožné, ktorý je s nami a nesie nás obdobiach **bolesti viery** - i v ťažkých a temných situáciách,

široký horizont nádeje, že trnie raz rozkvitne a ponesie ruže. Amen.

S použitím: Reinhard Kufeld : Zwischenzeit (Freumund-Verlag, Neuendettelsau, 2023):
Martin Šefranko, ev. a. v. farár